

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

edició extraordinària

15 de maig de 2015

DIA DE MAGDALENA AULINA

Magdalena Aulina. El seu carisma: un riu de gràcia per l'Església.

Som a les portes del primer centenari de la fundació, d'aquell primer mes de Maria del 1916, quan la decidida jove Magdalena, va començar a convidar unes bones persones a resar el rosari.

Aquest acte tan senzill, va ser un humil i amagat rajolí que amb el temps es va convertir en una deu d'un riu cabalós de gràcies i intuïcions especials que Déu va donar a Magdalena Aulina, la seva fidel serventa.

Si, l'Esperit Sant va donar a Magdalena unes llums especials, un carisma singular que feia d'ella una dona atractiva, forta, que traspuava Déu perquè estava enamorada i plena d'Ell. Fet que l'empenyia a portar el missatge d'amor de Jesús a tothom, sense fer distincions ni d'edat ni de classe social. Magdalena tenia molt clar que la caritat de Crist no té fronteres, per això el seu apostolat fou *a camp obert, a recer de tots el vents sense fronteres de cap classe*. En aquest apostolat hi va implicar molts laics, moltes famílies que es sentien atretes per la seva força carismàtica i per la novetat apostòlica i evangelitzadora.

Aquest fou un dels dons principals del seu carisma, una profecia que Déu va donar a Magdalena Aulina i que l'Església reconeixeria, molts anys més tard, en el Concili Vaticà II, amb el decret de **l'apostolat dels laics**.

Entre els que la varen seguir, alguns hi col·laboraren més de prop, i algunes joves no només varen compartir amb ella l'apostolat, sinó la pròpia consagració a Déu, romanent enmig del món, sense un hàbit particular i sense entrar en un convent. Inaugurant d'aquesta manera, una nova manera de viure la consagració enmig la gent i en un ambient de família, a l'estil de la santa família de Natzaret.

De les primeres joves, que varen apostar per Crist i pel bé de les ànimes, i varen seguir a la Magdalena, hi havia una ànima privilegiada: Filomena Crous, la seva fidel secretària, infermera i successora.

Aquest és el primer aniversari, que la Filomena el viu des del cel. Ens va deixar el 30 de juliol passat.

Bé podem afirmar que, el riu cabalós que portava la Magdalena i que arrossegava tot amb la seva força carismàtica, necessitava una llera, un llit. Aquesta llera la va anar definint Filomena Crous.

Diuen que al costat d'un gran dona, d'una dona santa, n'hi ha d'haver una altra de gran, també, que pugui captar, comprendre, traduir i que pugui donar forma i estructura estable, a les intuïcions de l'Esperit que Déu dóna a qui escull com a profeta, com a Fundadora. I aquesta ha estat Filomena.

Filomena va entendre l'abast del carisma, de l'espiritualitat i de la novetat apostòlica que Déu va inspirar a Magdalena, per això la va defensar i li va donar la raó, quan alguns dels membres de la jerarquia de l'Església, no arribaven a comprendre l'onada de profecia que portava Magdalena.

Un carisma nou que trenca motlles, que s'avança als temps, no és fàcil comprendre'l. I els profetes paguen amb incomprensió la profecia.

Avui, gràcies a la profecia de la Magdalena i gràcies al treball fet per Filomena, l'Institut Secular Operàries Parroquials ha superat els obstacles i les incomprensions i és viu, ferm i ric. Sí, molt ric de l'espiritualitat i del carisma amb què Déu va guarnir la nostra Fundadora, Magdalena Aulina.

Avui l'Institut està escampat per Europa, Amèrica, Àfrica i pot comptar amb la família Auliniana, amb un moviment de laics i de famílies, com fa 100 anys, quan va brollar el primer rajolí, a Banyoles, a la vora del seu bonic i tranquil estany.

Avui, el nostre Institut Secular, segueix "*fent Església*", com volia Magdalena Aulina, i continua *servint les necessitats que sorgeixen* amb el seu apostolat, a tots els camps i amb la potent força de la pregària i del *donar-se. Acció i contemplació*, ser Marta i Maria, al mateix temps, segons el llegat de la Fundadora, per ser sal, llum, llevat que fermenta la massa amb els valors eterns de l'Evangelí, enmig del poble de Déu.

En aquesta solemne celebració demanem al Senyor i a la Mare de Déu, en aquest seu mes de maig, que ens donin, a totes les Operàries, un cor dòcil per acollir el do de Déu, un cor que traspuï i transmeti aquesta passió per Crist, per l'Església i pels homes i dones que va anima sempre a la Magdalena i a la Filomena.

Volem donar gràcies a Déu pel carisma que va donar a la seva serventa Magdalena Aulina, i demanar-li que l'Església reconegui la seva vida santa, dona laica, pionera i fundadora, per a proposar-la com a model d'una vida cristiana viscuda amb la senzillesa de la quotidianitat.

Capella de la casa central de l'Institut
Tomba de la Serventa de Déu
Magdalena Aulina
(12/12/1897 - 15/05/1956)

